

Farní občasník

Zpravodaj farního společenství v Otrokovicích

číslo 4, ročník XXVI
Neděle 21. června 2015

Z obsahu čísla

- Noc kostel - zážitky ústředníka a organizátor
- První svatě přijímání v naší farnosti
- Sbírka na nové sochy
- Z jednání pastorační rady
- Zprávy z arcibiskupství
- Svěcení jáhna a kněží
- Pleteme pro malomocné
- Postavy z Diecézního eucharistického kongresu
- Májové v Kvítkovicích
- Zkušenosti z Dn víry
- Ze života Charity
- Dva příběhy z praxe Charitativní péřovatelské služby
- Jaký byl Výsadek
- Dobrovolnictví - výraz lásky k bližnímu světu
- Jak se stát dobrovolníkem

Jak na lepší dovolenou

Prázdniny i dovolená jsou obdobími odpočinku. Zastavme se a popeměšlejme o tom, odkud a kam putujeme (nebo se ženeme), kde jsme (za co máme děkovat), jaký je cíl našeho života, jak žít naší vírou i na cestách.

Pro většinu lidí jsou prázdniny nejoblíbenějším obdobím v roce, které je většinou spojeno s výlety, cestováním. Kam zamíříme? Na tábor, do lesa, kamkoliv, kam nás bude dovézt? Asi jenom do školy nikdo z nás nepjde. Máme však ještě jiný, společný cíl. Nebe, Boží království.

Když je člověk na cestách, snadno vypadne ze zvyklých kolejí. Přesto ale nezapomínejme na ranní modlitbu, vždy Boží požehnání, které si tím vyprosíme, naši dovolenou ještě vylepší. Z vlastní zkušenosti vím, že návštěva máše svatě v cizím kraji má být velký zážitek a obohacení. Člověk se sice může obávat trochu ztracen, když máš řeč v nesrozumitelném jazyce, ale proto, abychom se setkali s Kristem, nemusíme rozumět lidem kolem.

Na svých cestách jsem byl na mši svatě mimo Evropu taky v USA a v Brazílii. A letos na Boží tulo jsem se shodou okolností zúčastnil části slavnosti ve městě Tijuana v Mexiku, což by kamenem dohodil od uhlazené Kalifornie s pevně daným ádem. Ocitnul jsem se tak rázem na místě špinavém, zanedbaném, se spoustou tuláků a bezdomovců a nerozuměl jsem nikomu ani slovo.

Přesto když jsem přišel do kostela, tak jsem cítil, jako bych byl tak trochu u nás v Otrokovicích. Zakusil jsem jejich procesí, úctu k Nejvyšší svátosti. Co mě ale oslovilo v Tijuane, byli lidé procházející kolem kostela. A do kostela nemířili, většinou uctili Krista i místo samotné znamením kříže. Nestyděli se za svou víru.

Nechme se tím oslovit a nezapomínejme na svoji víru, na Krista, který na nás nezapomíná nikdy, je stále s námi, provází nás na našich cestách. Pak naše dovolená a cesty budou zaručeně ještě lepší, než kdybychom si všechno plánovali sami.

Neužívejme si prázdniny, ale poádně je prožijme. ■

Zbyněk Vaclík

Noc kostelů v naší farnosti

Zážitky ú astníků a po adatel

■ Díky za pohodu, laskavé p íjetí, nápadité úkoly pro d ti i dosp lé, písn našich nejmenších.

■ 29. 5. jsme se zú astnili poutního okruhu p í akci Noc kostel . Všechny kostely, kde jsme byli (kaple sv. Anežky v Te ovicích, v Otrokovicích kostel sv. Michaela a sv. Vojt cha), m ly p ípravené poutavé výklady z historie. Všude jsme byli zatím spokojeni. Ješt nás eká návšt va kostela v Kvítkovicích a Poho elicích. Všem po adatel m d kujeme a p ejeme zdraví a Boží požehnání. (Záznam z knihy návšt v)

■ D kuji vám, že jste vybudovali nádherný duchovní Boží d m. Ráda se k vám zase vrátím. Nic není krásn jší než láska a s ní vše v život d lejme, protože B h je láska.

■ Bylo velice p íjemné pozorovat návšt vníky, jak prochází pod k ížovou cestou, osv tlené obrazy vypadaly nádhern , a pozorn si tou popisy pod obrazy. Snad jim to n co p íneslo.

■ Již n kolikrát jsem se šla do vašeho

kostela podívat, ale vždy byl zav ený, dnes jsem využila p íležitosti a kostel se mi moc líbil.

■ Ve vašem kostele jsem ješt nebyla, dnes jsem si vše prohlídla a pot šilo m , že na schodišti je foto pana fará e Pep íka, který m p ípravoval k 1. sv. p íjímání.

■ Chvály byly nádherné, pokud budou p íšt , cht ly bychom p íjet, moc se nám tu líbí. (Vzkaz žen z Krom íže)

■ M osobn oslovily prosby vznášené p í kyta e, je to dobrý nápad.

■ Pár lidí u vchodu eklo, že jdou hlavn na v ž, jinak že je to zas tak nezajímá.

■ Nejv tším zážitkem v kapli na Charitním domov byl p íjezd zlínského autobusu. Vzhledem k místním prostor m títo lidé naplnili kapli do posledního míste ka. P íšlo mi, že jsou všude: zv daví, trp líví, dychtící po razítku do poutnického pasu, po informacích o kapli a v bec Charit sv. Anežky jako celku.

Noc kostel v Kvítkovicích

D oprovodný program Noci kostel v Kvítkovicích pomohla naplnit malá výstava d evo ezeb pana Hynka Stesky ze Zlína. Krom p edstavených reliéfních prací vy ezává také figurální motivy. Svému koní ku se pln v nuje od roku 1970. Postupn dosáhl vysoké emeslné zru nosti. Sv d í o tom t eba betlémy zdobící domácnosti v Holandsku, Austrálii, USA, nebo jiné ezby v Rakousku a Finsku.

Akce Noc kostel p ívedla do kaple sv. Anny 153 návšt vník . Radost nám ud lali hosté z poutního autobusu, které jsme seznámili s historií naší kapli ky. Dík pat í nejen t m, kte í se ú astnili organizace, ale i všem návšt vník m, kte í si ud lali pro nás as. ■

Anna Hradilová

Jaká byla Noc kostel u sv. Vojt cha

Do po adatelství služby se letos v kostele sv. Vojt cha zapojilo hodn lidí, kte í pomáhali poprvé nebo po více letech, ale byli i takoví, kte í pomáhají p i Noci kostel pravideln a po mnoho let. Mnozí svou roli pochopili opravdu jako službu a opakovan za mnou chodili a ptali se: co je pot eba, co ješt m žu ud lat? Díky vám jsme mohli na záv r i bleskov kostel uklidit, což prý ocenili i ú astníci sobotní ranní mše svaté.

Základem programu byly letos v ci p evzaté z oslav 20. výro í posv ení kostela (promítání a výstava). V suterénu jsme také mohli vid t práce d t k výro í posv ení kostela.

Do programové nabídky jsme za adili n které nové body, nap . skláda ky, a již pro d ti (fotky kostel) nebo pro dosp lé (zajímavosti o kostele). Tyto skláda ky mimo jiné vyžadovaly, aby se u nich návšt vník zastavil, soust edil nebo se zamyslel – a to bylo jejich ú elem. Velice m t ší, že se lidé o nich opakovan a kladn vyjad ovali, protože práce s p ípravou skláda ek bylo opravdu hodn a také to stálo n jakou korunu. Kostky skláda ek ale bude možno použít v dalších letech.

Další novinkou byl foto kvíz, jehož tavenkou byla myšlenka L. N. Tolstého: „Ze všech v d, které lov k m že a musí znát, tou hlavní je, aby spáchal co nejmén zla a zp sobil co nejvíce dobra.“

Inovali jsme zapalování sví ek: návšt vníci u nich mohli napsat své krátké prosby a ty pak byly hromadn p ed ítány za kytarového doprovodu. N které prosby

byly opravdu naléhavé a zra ily se v nich složité situace i zoufalství, do kterých se jedinci i se svými rodinami dostali.

Stálicemi programu, které dosud nikdy nezklamaly, bylo samoz ejm vystoupení Hv zdi ek a výstup na v ž.

Bylo velice p íjemné pozorovat návšt vníky, jak prochází pod k ížovou cestou v kostele sv. Vojt cha (nasv tlené obrazy vypadaly nádhern) a pozorn si tou popisy pod obrazy.

Významným oživením programu byla služba pr vodc . O jejich zkušenostech sv d í n které z p ísp vk v tomto ísle.

Na záv r up ímn d kuju všem, kdo se na Noci kostel podíleli. Byli to nejen po adatelé a pr vodci, ale také lenové organizace a ního týmu, kte í tíhu p íprav nesli po mnoho týdn a m síc . N kte í jedinci si vzali za svou realizaci t eba jediného bodu p ípravy akce nebo programu; když ho dotáhli do konce, byla to velká pomoc. Mnozí z vás k p íprav Noci kostel p ísp lí cennými radami nebo drobnou pomocí. Mimo ádn posilující byly výsledky práce n kolika žen, které všem po adatel m p ípravily v suterénu ve e í. Pot šující bylo, když n kte í z nejmladší generace sami došli a nabídli své síly i své nám ty do programu (a také je realizovali). Uznání pat í i všem zp vák m a muzikant m.

A vy z vás, kte í jste litovali, že jste k pr b hu Noci kostel nemohli p ísp t, protože vám to nap íklad rodinná situace nebo pé e o d ti nedovolila – v dalších letech budete mít ur it p íležitost. ■

Pavel Ludvík

Dík, že jsem mohla být p i tom

Byla jsem p ekvapena, jak vše probíhalo v klidu a pohod . Líbil se mi program malých zp vák , ale nejvíce m zaujala adorace. Procít ný hudební doprovod k prosbám a sv dectví otce Martina Vévody.

Vzpom n la jsem si na svou p ípravu na bi mování (rok 2002 - 2003), kde jsme byli v r zné v kové kategorii, jak mládež, která prošla výukou náboženství, tak konvertité, kte í m li r zné biblické mezery a pot ebovali jsme pomoc od zkušen jších. Dík, že jsem mohla být p i tom. ■

Marie Jurá ová

Zkušenosti z pr vodcovské služby

Cht li jsme nabídnout osobní p ístup

V letošním roce jsme v kostele sv. Vojt - cha nabídlí novou službu osobních pr vodc . Se skupinou farník , kte í byli za tím ú elem osloveni, jsme p edem probírali, jak by tato služba mohla fungovat a jak ji lidem nabízet.

Necht li jsme provád ní kostelem ud - lat podobn , jako to d lají pr vodci na hradech a zámcích, kdy ze sebe sypou spoustu jmen, názv a historických údaj . Šlo nám hlavn o to, aby se zájemci o provedení setkali s osobním vst ícným p ístupem a p í prohlídce kostela se setkali s živým spole enstvím v ících. Vzhledem k tomu byla snaha p í provedení kostelem mluvit víc o tom, co všechno zde naše farní spole enství d lá a prožívá.

Já osobn jsem se ujal provedení skupiny návšt vník , kte í p íjeli spole n autobusem ze Zlína, protože ostatní pr - vodci se v novali spíš jednotlivým zájemc m. Ve velké skupin tím pádem nebyly podmínky pro n jakou osobn íší komunikaci. Bylo ale vid t, že mnozí z této skupiny s vd ností p íjali, že se jejich výprav n kdo v nuje a pravd podobn to vzhledem ke zp sobu pojetí jejich výpravy také o ekávali. Proto jsem byl rád, že jsme díky p edchozí p íprav byli i na tyto návšt vníky p ípraveni. ■

O. Josef Zelinka

Zaujala je symbolika rozmíst ní soch

Pod lila bych se o n kolik post eh ze své pr vodcovské služby p í Noci kostel . Zpo - átku jsem m la trochu obavy, ale zároveň jsem i netrp liv vyhlížela, kdo by se nechal po našem kostele provést.

M la jsem „št stí“ na p íjemné návšt v - níky. V jedné skupince byly ženy - pam t - nice. Jedna z nich p í rozhovoru vzpomn - la, jak chodila d íve na mši sv. na Ba ov do kina. V tehdejších kinosále se nainstaloval skládací oltá a mohla být sloužena mše sv. Jednu z návšt vnic zase mile p ekvapila nást nka s fotografiemi d tí, které p ístoupily k prvnímu sv. p íjímání. Vzpomínala na své 1. sv. p íjímání a bi mování. Její p ítelkyn byla zase p ekvapena, že d tí chodí k sv. p íjímání.

Mladému manželskému páru se líbily sochy sv tc a zaujala je symbolika rozmíst ní t ch, které se chystají - sv. Jan Bosco jako patron mládeže u zdi, sousedící s h íšt m, a sv. Zdislava u místnosti pro rodi e s d tmi. Paní pochválila aktivity naší mládeže, turistické oddíly a jejich každoro ní tábor. Její manžel obdivoval klenbu našeho chrámu.

Návšt vníci také postáli u citát z bible. Jedna z nich trefn poznamenala: „Ale jsou to samé dobré rady. ■

Marie Jurygá ková

Možná by si jich už nikdo nevšiml

Všichni jsme měli zprávu o vodcovské službě jisté obavy, ale ukázalo se, že to byla služba užitečná a prospěšná a byla návštěvníky využívána. Většinou osamělí lidé, kteří

byli sice u vchodu laskavě s úsměvem na tváři i vítání, se po vstupu bážlivě vzadu rozhlíželi a nikdy se ani neodvážili sami jít dál a zblízka si prohlédnout třeba křížovou cestu nebo sochy. V této chvíli byla příležitost pro vodce nabídnout tuto službu a říci jen pár slovy, případně podrobněji se seznámit s historií stavby a aktivitami farnosti, podle toho, o čem lidé návštěvníci zájem.

Já jsem se bála, že se mne zeptají na něco, co nebudu vědět, proto jsem dopředu ještě hledala na internetu podrobnější

informace například o významu znaku ryby prvotních křesťanů, kterou lidé uvidí na oltáři, ale oni ji neviděli, protože ji zakrývala P. Maria, moje starosti byly tudíž zcela zbytečné.

Poprvé do našeho kostela přišli i lidé z blízkého okolí, ze sousedního města, a ti byli také rádi, že se jim někdo v novém a vysvětlil třeba rozdíl mezi křížovou cestou biblickou a klasickou, což nevěděli ani někteří z nás.

Bylo již téměř vše sklizené, odcházela jsem domů a potkala jsem u vchodu dvě ženy, které váhavě nakukovaly a už se neodvážovaly vstoupit. Vrátila jsem se s nimi a provedla je, doprovodila do suterénu na výstavu o stavbě kostela. Vše si s velkým zájmem prohlížely, poslouchaly a litovaly, že už nestihly výšlap do věže a mnou tolik chválený Věšer chval. Pozvala jsem je na příští rok a možná přijdou dříve, protože se jim to líbilo, v kostele byly jen kdysi na pohled a byly rády, že stihly aspoň komentovanou prohlídku. Po adatele měli zrovna závěrečný fofr, služba u vchodu už nebyla, tak by si jich možná už ani nikdo nevšiml, a bylo by škoda, kdyby návštěvníci nezažili vlídnou a příjemnou atmosféru, která celý večer panovala. ■

Miroslava Zlatušková

První svaté přijímání v naší farnosti

Jednotlivá témata p ípravy na 1. sv. p ijímání se mi zdála velmi p kn propracovaná, a protože se n kterých sch zek ú astnili i rodi e, byli jsme tak p íjemným zp sobem vtaženi do d je. I když bylo d tí letos hodn , byla vid t snaha nejen probrat srozumitelnou formou daná témata, ale taky vytvo it z d tí dobrou partu. Z celé p ípravy bylo cítit to obrovské množství práce, která za ní stála.

Den D byl krásný, radostný, d ti i rodi e vypadali š astn ... Modlím se jen, aby na tento den d tem nez stala jen vzpomínka na krásné šaty, dárky, dobrý ob d. Ale to, co do nich bylo b hem p ípravy „zaseto“, aby v nich neuschlo, ale za alo klí i a postupn r st a r st.

Díky za vše, ot e Josefe, Magda a Lenko. ■

Markéta Perníková

Na záv r mše s prvním svatým p ijímáním d ti p ednesly veršované pod kování, na jehož záv ru p edaly otci Josefovi malý dárek: cyklistickou p ilbu.

Rok se s rokem sešel zase
a náš kostel v plné kráse
vyzdoben je pro nás – d ti,
kterých je tu jako smetí.

Že nám byla milost dána
dnes p ijímat t lo Pána,
p icházíme s velkým díkem
za naším otcem - služebníkem.

Tak tedy, ot e Josefe:

Díky za vše, co te víme,
a v život to oceníme.
A pochopíme v pravou chvíli
to, co jsme se nau ili.

M l jste s námi velkou práci,
nebyli jsme vzorní žáci.
Však nebál jste se zvednout hlas,
když neposlouchal n kdo z nás.

Když je t eba rukou více,
vy máte dobré pomocnice.
Magda s Lenkou jsou to práv ,
vše p ípravit zvládnou hrav .

S díkem kytku p edáváme
a malé p ání k tomu máme.
A z stáváte v kondi ce,
v této „cyklo- epi ce“.

Přehled farních zpráv

Sbírka na nové sochy ve farním kostele

Naše farnost shromažďuje individuální finanční dary, které budou sloužit na pořízení nových soch do výklenků kostela sv. Vojtěcha. Již byly instalovány sochy sv. Anežky české a sv. Jana Pavla II. Cena každé sochy činí cca 200 tisíc Kč.

Stav sbírky k 7.6.2015:

Z kasičky	69 240 Kč
Od jednotlivých dárců	222 300 Kč
Celkem vybráno	291 540 Kč

Z celkové částky je 200 tisíc Kč určeno na sochu sv. Jana Bosca a zbytek je určen na sochu sv. Zdislavy. Všem dárcům patří srdečné poděkování.

Jak můžete přispět na sochy?

- Drobné obnosy vložte do pokladničky v kostele.
 - Hotově ve farní kanceláři.
 - Převodem na bankovní účet: 1405341369/0800, vs = 263
- Do poznámky uveďte jméno dárců.
V případě zájmu vám O. Josef Zelinka vystaví potvrzení o daru.

Z jednání pastorační rady farnosti 15. 5. 2015

- Byla domluvena oprava kapličky v Kvítkovicích u hřbitova a zajištění elektrického napájení na opravu.
- Setkání PR s vedoucími charitativních služeb proběhne 8. 6. v 16 hodin na Charitě. PR doporučila, aby se na dle kanonického práva Štěpán 20. 6. neobjednával autobus, a navrhla, aby zájemci jeli svým autem, na kolech nebo použili MHD.
- Proběhla rozprava k pouti v Kvítkovicích. V plánu je pozvat některého bývalého kaplana, odpoledne bude požehnání a potom varhanní koncert.
- Byla navržena firma na opravu vlhkosti v kapli v Kvítkovicích, její pracovníci se pojedou seznámit se situací.

Ktý, slátky a pohyby za poslední období

Ktý: Miriam Anna Mrázková

Církevní slátky: Michal Kudlička a Marcela Urbancová, Marek Pankievič a Eva Matušová, Jiří Pavlovský a Denisa Stržínková, Marek Talaš a Kateřina Stružková;

na Velehradu: Lenka Katolická a Petr Němec;

v Pozlovicích: Jiříech a Martina Ovářková

Poslední rozloučení: Ladislav Hnaníček, Anna Zbořková, František Trojanec

Zprávy z arcibiskupství

Slovo arcibiskupa k Eucharistickému kongresu

Především bych rád poděkoval všem, kteří se zapojili do Diecézního eucharistického kongresu, který probíhal ke spokojenosti všech, a doufám, že ponese i duchovní plody. V pátek se účastnilo asi čtyři a pět tisíc lidí a v sobotu více než dva tisíce dospělých. První reakce ukázovaly radost a nadšení.

Už dnes prosím, abyste plně podpořili příjmový Národní eucharistický kongres v Brně. Myslete na to při plánování farních

akcí, aby například poutní zájezdy nebyly jako konkurence celonárodní akce, aby se zapojily i ty farnosti, které se tentokrát neúčastnily.

Podpořte ve svých farnostech společenství adorátorů, kteří se budou hlásit na arcibiskupství prostřednictvím svých farností. Nebojte se pozvat i mládež a vřelí přátelé.

S vděčností všem žehná

arcibiskup Jan

Společenství Eucharistická hodina

Společenství adorátorů arcidiecéze olomoucké založil arcibiskup Jan Graubner u příležitosti Diecézního eucharistického kongresu.

Přihlásit se může každý diecezán (laici i duchovní, dospělí i děti), nejlépe prostřednictvím své farnosti. Kdo uvede na přihlašovací formuláři i e-mail, bude dostávat

informace i duchovní materiály.

Každý zapsaný do Knihy členů obdrží členskou knížku se svým jménem. Knížky budou rozeslány prostřednictvím otce děkanů v měsíci září. Členy prosíme o jednorázový dar 100 Kč jako příspěvek na pořízení členských knížek a příspěvek.

Jáhenské a kněžské svcení

Jáhenské svcení přijmou v katedrále sv. Václava v Olomouci v sobotu 11. 7. 2015 v 9.30 hod. z rukou otce biskupa Josefa Hrdličky pro olomouckou arcidiecézi:

1. Berka Jan z farnosti Petrov – Předměstí
2. Mgr. Lukáš Jiří z farnosti Polešovice
3. Bc. Marek Tomasz z farnosti Przyborów (PL)

Kněžské svcení přijmou v katedrále sv. Václava v Olomouci v sobotu 27. 6. 2015 v 9.30 hod. z rukou otce arcibiskupa Mons. Jana Graubnera pro olomouckou arcidiecézi tyto jáhnové:

1. Mgr. Macura Pavel z farnosti Zlín – Jižní Svahy
2. Mgr. Mlouch Zdeněk z farnosti Rataje
3. Pavlíněk Vilém z farnosti Svitavy
4. Mgr. Rumišek Martin z farnosti Svitavy
5. Mgr. Ing. Slezák Josef z farnosti Bzenice ■

Ze života farnosti

Pleteme pro malomocné

Drazí přátelé v Omega plus! Pokoj a Pán bu s Vámi po všechnas.

Jelikož op t nastala doba dobré v le, chceme p ipomenout, že se ve váno ní as naše myšlenky obracejí ke zvláštním lidem, které B h p inesl do našich život a život chudých lidí, kterým sloužíme. Toto napl uje naše srdce vd ností za dar, který p inesl velkou radost t m, kte í mají užitek z Vaší velkorysosti.

P ejeme Vám hodn radosti a požehnaný váno ní as, modlíme se, aby Vám Kristus dal svou lásku, své nejv tší dary, které naplní Vaše srdce, požehná Váš d m a všechny, které milujeme v pokoji a radosti.

D kujeme Vám za 2 balíky obvez zaslaných v b eznu 2014 a 1 balík v ervnu 2014. Vy nevíte, jak dychtív naši brat í, kte í ošet ují malomocné, ekají na obvazy od Vás. Budeme vd ní, pokud byste mohli zaslat více obvez každý m síc.

Práv jsme dokon ili náš váno ní pokrm pro asi 3.000 pot ebných lidí, kte í p íjímají teplé váno ní jídlo kdykoliv. Naše d ti ulice m ly také nádherný as, protože se bavily v r zných centrech, kde obdržely krásné dary.

P ejme Vám Bohem požehnaný a milostí napln ý rok 2015. Z stávejte v Kristu.

Tento dopis z Kalkaty nám poslal pan Výleta z ob anského sdružení Omega plus v Kyjov dne 29. 3. 2015 s pozvánkou na 8. Dopletnou. A z jeho dopisu vyjímáme podstatné informace o projektu „Obvazy pro malomocné v Africe a v Indii“.

- Do pletení je zapojeno asi 850 dobrovolných pletek z R.
- V r. 2014 bylo odesláno celkem 93 balíků s obvazy do 22 leprosárií v Africe (nap . Burundi, Ghana, Sierra Leone a další), a do 11 leprosárií v r zných ástech Indie.
- Poštovné inilo 137.898 K , za p ízi od výrobce jsme zaplatili 71.319 K .
- Celkem bylo odesláno 32.550 kus obvez .

Zde je pot eba up ímn podkovat t m, kte í finan n p ísp í (ob ané, obce a menší organizace) ástkami 500 až 5000 K . Výrazn ji nás podpo ilo Ministerstvo zahrani ních v cí R, Arcidiecézní charita Olomouc, Ostrava, Brno a Hradec Králové a m sto Kyjov.

Pan Výleta dále uvádí: „D kovné dopisy z Afriky a Indie jsou d kazem, že Vaše práce je smysluplná a bohu libá. I já Vám vyslovuji up ímné Pán B h zapla .“

I my se p ípojujeme s vroucími díky za Váš zájem a práci pro malomocné. ■

M. Knapková a M. Šmiková

Eucharistický kongres o ima mládeže

Páte ní ve er v programu Diecézního eucharistického kongresu pat il mladým, kte í se sjeli z r zných kout naší diecéze. Byl pro n p ípravený program v olomoucké katedrále. Vše za ínalo společnou mší svatou, jejímž celebrantem byl arcibiskup Jan. Ten ve své promluvě hovořil o modlitbě , na kterou bychom nem li zapomínat, m li bychom ji trénovat a celý

život zdokonalovat tak, aby d lala radost nám i Bohu. Po mši následovala krátká adorace pod vedením olomouckých eholník . Celý ve erní program ukon oval Veer chval za doprovodu Chválové kapely ze Zlína, který jen završil p íjemné ztišení nás všech v lomozu sv ta a starostí všedních dní. ■

Hanka Ludvíková

Májové pobožnosti v Kvítkovicích

Kv ten, jeden z nejkrásnějších měsíců roku, je zasvěcen Panně Marii. Také v kvítkovické kapli sv. Anny jsme se každý den vpoledne setrvali na májové pobožnosti, abychom společně oslavili Boží Matku, pod kovářskou zbraň za všechna dobrodružství a prosili o mateřskou ochranu u jejího syna, Ježíše Krista.

Navazovali jsme na tradice svých předků, o jejichž mariánské úctě svědčí památky, které nám zanechali: obraz Panny Marie Hostýnské, který byl na božím oltáři (po jeho zrušení byl přemístěn do sakristie), a sochu Panny Marie s otevřenou náručí, která při májových pobožnostech stávala na božím oltáři, obklopená kvítkami, ale také dýmkami, které přicházely s květinami a básničkami. Tato socha je nyní na stěně vlevo od oltáře – Panna Marie na nás shlíží a zve do své náruče.

Program našich pobožností byl vždy pestrý, bohatý a pečlivě připravený. Připravily se o to především Anika Hradilová, Jarmilka Lacigová a Majka Vondrová, ale zapojili se i ostatní. Patří jim za to naše poděkování. Modlitby, litanie a růženec se střídaly s mariánskými písněmi, v tšinu za doprovodu varhan. Liturgia na pokračování

vání z knihy Patricie St. John Poklady pod sněhem zaujala především i hlubokými myšlenkami, například *Ježíšova dokonalá láska zahání strach a iní lov ka lepším. Ježíš klepe na dveře našeho srdce a čeká, až ho pozveme dál.* Krátký úryvek z Minutinek nabízel téma k zamyšlení a veškeré modlitby uzavírala den. Nedělní májové mše sváté ní ráz a také v tšinu úst. Atmosféru pobožnosti umocnila nádherná kvítková výzdoba a vzájemná pospolitost. Vraceli jsme se do svých domovů povzbuzeni a osvěženi na „duchu i těle“.

Celý měsíc jsme oslavovali Pannu Marii, přicházeli za ní se svými starostmi a bolestmi, světovali jí do ochrany své drahé, hledali u ní útěchu a sílu do dalších dnů. Nadešel čas loučení... *p jdeme však zase, Matko, na shledanou.* ■

Anna Kubíková

*Když t žky k řm , Mati ko, tíží,
s d v rou klesám k nohám tvým.
Když zoufalství se k duši mé blíží,
budeš-li se mnou, zvíť zím.*

Na kole na Eucharistický kongres

Vsobotu 16. 5. jsme se chtěli předat k poutníkem, kteří jeli do Olomouce na Diecézní eucharistický kongres a rozhodli jsme se naco udělat nejen pro duši, ale taky pro tělo. A tak jsme ráno v 7.30 vyrazili do Olomouce na kole (62 km, cca 2,5 hodiny).

V jednotlivých kostelích probíhaly různé přednášky a my jsme si vybrali přednášku v kostele Zvěstování Panny Marie s názvem Eucharistie buduje společnost církve, kterou vedl P. Pavel Stuška. Kromě jeho slov nás také zaujala světovala jednotlivých farností o jejich vztahu k Eucharistii v etně dvou odvážných 90letých babiček. Pak následovala hodinová přestávka

na oběd, během které jsme potkávali nejen známé tváře z naší farnosti, ale také třeba P. Jiřího Kopivu. Od 12.30 pak probíhala v jednotlivých kostelích adorace. My jsme se připojili k adoraci v kostele Panny Marie Sněžné. Moc přínosný byl pak také eucharistický průvod přes město.

Začtvrt jsme došli ke katedrále, kde byla v 15 hodin mše svátá s arcibiskupem Janem. Mše svátá jsme se však bohužel už nezúčastnili, abychom se stihli včas vrátit domů. Byl to moc přínosný den a už se těšíme na další cyklopou, tentokrát do Štípy. ■

Marta a Pavel Rafajovi

Dny víry v Praze - jak představit křesťanství

Obyvatele Prahy jsou zvyklí na ledačcos. V prvním evropském týdnu to ale bylo pouze jen v jednom jiném, tedy alespo pro ty, kteří se setkali s jedinci i menšími skupinami oblečenými velmi často do bílého trika s modrými nápisy, občas také s jinými doplňky – plackami s neobvyklými hesly i s různými druhy křížků na krku. Zmíním jedinci obvykle nabízeli programové brožury, někdy také svíčky, balóčky, lízátko, (jistá skupina dokonce celou snídani) nebo různé materiály a – co obzvláště nemohli niktež Pražané pochopit – zadarmo! A tak muselo následovat vysvětlení: V Praze probíhají Dny víry a my všichni jsme jejich součástí.

Kde se vzaly Dny víry? Je to akce v naší zemi naprosto nová, v nichž dalších evropských velkoměstech už ji ale znají. Jejím cílem byl určitý typ evangelizace: představit ostatním křesťanství tak, jak je prožívají v naší zemi, zvláště v Praze, a ukázat, že život v naší zemi může být velmi radostný, živý a dynamický. Pražské farnosti, ale také celohodnostní komunity vytvořily různé týmy, které zajišťovaly jednotlivé body velmi pestrého programu. Kulturní akce, diskuse, posezení v kavárnách (třeba i s panem kardinálem), ale i duchovní programy uzpůsobené pro ty, kdo by šli do kostela nezavítají.

Patřila jsem k týmu komunity Chemin-Neuf, a tak jsem Dny víry prožívala především na Karlově náměstí, v těsné blízkosti jezuitského kostela sv. Ignáce, který jsme měli k dispozici pro večerní programy. Zde jsme také měli zázemí v sídle jezuitů. A v našem spojení byla naše evangelizace jiná? Skupina složená především ze studentů tvořila tzv. "létající tým". Tento tým po večerní tšinu dne "létal" po Praze a snažil se různými způsoby oslovovat lidi a zvat je na programy Dn víry. My ostatní jsme v tšinu času trávili na Karlově náměstí, kde jsme měli postavený stan s malou výstavou o komunitě Chemin-Neuf a také zde jsme se snažili oslovovat lidi, hovořit s nimi a zvat je na naše večerní programy.

Kolem 17 hod. jsme pak na náměstí společně tančili izraelské tance (občas se k nám přidali i někdo z přihlížejících Pražanů) a znova povzbuzovali místní komunitu na programu. V 19 hod. jsme pak zahajovali duchovní večery, na jejichž programu bylo krátké divadlo, malá přednáška na předem dané téma, modlitba se zpěvy a možnost udělat nějaký malý krok směrem k Bohu – často například v podobě napsání prosby i zapálení svíčky. V nabídce byla také možnost rozhovoru a předmluvné modlitby, případně možnost přijmout svátost smíření. Lidé do kostela přicházeli v hem celého dne, niktež cíleně kvůli programu, jiní jen "za turistikou" nebo ze zvědavosti, nemálo z nich ale odcházelo nějakým způsobem oslovených.

B hem Dní víry pochopitelně nebyla nouze o zajímavé zážitky a nejrůznější bizarní situace. Tak například jsme došli k závěru, že s trochou nadsázky kvůli evangelizaci Prahy třeba umět aspoň 3 světové jazyky (jen náš tým využil kromě češtiny i angličtinu, němčinu, ruštinu, francouzštinu, italštinu a polštinu). Nechyběly ani zajímavé rozhovory s lidmi – některé veselé (když nám jeden německý pár nabízel 5 eur, abychom si koupili zmrzlinu), jiné spíše náročné a odmítavé, další zajímavé a hluboké. V průběhu týdne jsme se také potýkali se zvláštní "konkurencí", když se v těsné blízkosti našeho stanoviště usadili Svědkové Jehovovi...

V závěru týdne jsme na sebe upozornili ještě i dalším viditelným způsobem, a to předěšením velké polystyrénové makety kostela sv. Ignáce (jistě nefotografovaný jšší výjev týdne) a "osobní dopravou" několika set balónek z Karlova náměstí na náměstí Staroměstské, kde se konal koncert Hradištanu a následný "světelný průvod", který celý týden Dní víry zakončil. Byl to týden sice únavný, ale zároveň velmi krásný. Naš tým se rozcházel spokojený a s důvěrou, že veškerá naše snaha přinese své plody. ■

Pavla Drážná

Ze života Charity sv. Anežky

Samaritán – služby pro lidi bez domova

Přestože letní sluníčko zařídí krásnější počasí, máme dostatečně vytížený azylový dům (pouze 4 volná místa) i noclehárnu, na které je navíc novinkou jedna noc zdarma. Na azylovém domě jsme preventivně istili odpady, které se nám bohužel pravidelně ucpávají. Společně s pracovníky jsme vedli diskuzi o metodických tématech ke zkvalitnění služby a také nás navštívil kurátor města Zlína, se kterým jsme hovořili o vzájemné maximální pomoci pro klienty. V terénu Zlína i Otrokovic provádíme pravidelné obchůdky i objížky našich klientů, kterým také jednou za 14 dní nabídneme polévku na nádraží ve Zlíně. Díky podpoře naší sociální pracovnice v Dluhovém poradenství byl zpracován návrh na stížnost na jednoho z neeticky postupujících exekutorů. Na konci května jsme se zúčastnili fotbalového turnaje pro azylové domy. V letních měsících se chystáme na velký úklid, přednášku pro pracovníky o dluhovém poradenství a také na dovolenou.

Charitní domov Otrokovice (CHD)

Za poslední 2 měsíce u nás proběhlo několik akcí - setkání vedení domova s rodinnými příslušníky našich klientů, oslava Dne matek za účasti dětí ze Základní školy praktické a speciální v Otrokovicích, káčení májky a posezení s panem Zimákem. Některí naši klienti se zúčastnili výstavy fotografií Na prahu svobody na Otrokovicské Besedě. Velkou radost nám udělal hojný počet návštěvníků naší kaple p. Noci kostel, jichž bylo letos díky poutnickému autobusu více než 60. Zaátkem června plánujeme další ročník posezení u cimbálu.

Nový domov Otrokovice - azylový dům pro rodiny s dětmi v tísni a samotné ženy (NDO)

V dubnu jsme uskutečnili 3 programy manuálního tvoření s velikonoční tematikou,

klienti si mj. vyzkoušeli i netradiční techniku enkaustiku (malování horkým voskem). Společně jsme upekli velikonoční perníčky a usmažili langoše. Koncem dubna jsme páčili arod jnice. Na naší malé zahrádce jsme s příchodem jara vysadili brambory a kořenovou zeleninu (budou se hodit). V květnu jsme přijali 2 nové zaměstnance, čímž se náš tým rozrostl o nového kolegu a kolegyni. Také jsme instalovali novou inventář z poskytnutého daru od IKEA.

V létě plánujeme další šipkový turnaj s Azylovým domem Samaritán. V poslední době uvažujeme o rozšíření naší cílové skupiny. Nově chceme přijímat celé rodiny s dětmi, dosud to byly jen matky (otcové) s dětmi, samotné ženy a tihotné ženy.

Terénní služba rodinám (TSR)

V květnu i červnu probíhá zaškolení nových pracovnic, která obohatila náš tým ve svou specializaci na logopedii. V plánu máme pokračování propagace služby formou setkání se starosty okolních obcí (již jsme se setkali se starosty Otrokovic a Žlutavy). Cílem je seznámit obce s naší nabídkou a inicitivami. 17. června 2015 plánujeme účast na workshopu s editeli základních škol. Jedna pracovnice zahájila výcvik ve specifickém pístupu práce s dětmi, tzv. kids skills.

Charitní peovatel'ská služba (CHPS)

Aktuálně poskytujeme péči i 17 uživatelům (klientům). V rámci zvyšování kvality sociální služby jsme v květnu provedli dotazníkové šetření spokojenosti uživatelů a rodinných příslušníků. Vedoucí služby se zúčastnila odborného kolegia peovatel'ských služeb v Olomouci, které slouží k předávání zkušeností a vzájemné pomoci při řešení různých pracovních záležitostí. Zaátkem června také absolvovala kurz psychologické pomoci při mimořádných událostech. ■

Charitní pečovatelská služba - dva příběhy z praxe

O tom, jak tato služba Charity pomáhá lidem, si můžete přečíst na následujících stránkách.

Příběh pana Františka

Panu Františkovi je 81 let. Je rozvedený, má syna, který žije mimo republiku. Žije opuštěně ve svém malém bytě, s nikým se nestýká. Trpí bolestmi kyčelních kloubů a má velkou břišní kýlu. Pečovatelskou službu oslovil v roce 2012. Pečovatelka za panem Františkem dochází třikrát týdně a pomáhá mu s úklidem, nákupem i hygienou. Také mu pravidelně zajišťuje a podává obědy. Podle potřeby také pere prádlo. Jednou ve svém bytě upadl, nemohl vstát, a když přišla pečovatelka, povolala záchrannou službu a tím mu, jak pan František řekl, zachránila život. Někdy, když byl v nemocnici se zlomeninou krční kosti stehenní a po vyléčení se vrátil domů. Pan František nechce žít sám ve svém bytě, a proto si již předem podal žádost o domova pro seniory.

Příběh paní Vlasty

Paní Vlasta se narodila v roce 1929. Je vdova, dříve neměla a bližší vztah udržuje pouze se svou sestrou a neteří. Žije v Otrokovicích. Po operaci obou kolen, takže se pohybuje pomocí francouzských holí. Trpí nemocí diabetes mellitus. Pečovatelkou službu oslovila, když byla krátce po operaci. V té době k ní docházela pečovatelka jednou týdně, aby jí pomohla s úklidem a nákupem. Postupem času se zdravotní stav zlepšoval a rozsah péče se zvyšoval. V současné době pečovatelka k paní Vlastě dochází třikrát týdně, aby jí pomohla s vedením domácnosti a s osobní hygienou. Jednou s ní ji doprovází k pedikérce, aby provedla péči o dolní končetiny, což je velmi důležité vzhledem k její diagnóze. Paní Vlasta je s péčí nadmíru spokojená. Děkujeme za dlouholetou vzájemnou spolupráci. Velkým přáním paní Vlasty je co nejdříve se stát bydletem ve svém rodinném domě, ale pokud by jí to už její zdravotní stav nedovoloval, rozhodla by se pro bydlení v domově pro seniory. ■

Aktuální zprávy o činnosti Charity připravili vedoucí charitních služeb.

Jaký byl letošní Výsadek

Už několik let pro nás naši vedoucí připravují Výsadek a ani letos tomu nebylo jinak. Možná o tom mnozí z vás slyšeli a neví, co to Výsadek je. Už jste někdy šli lesem, ve 2 ráno s cílem úplně neznámým? A jedině, co jste mohli dělat, bylo vyluštit šifry, s jejichž pomocí se dostanete až do cíle? Ne? Tak to je přesně to, pro čí byste se mohli přistříhat. Výsadku zůstaňte.

Je to akce, na kterou se každý z nás těší. Seženeme vedoucího, utvoříme skupinku a v plné síle a odhodlaní vyrazíme.

Letos jsme se sešli v pátek 22. 5. na nádraží. Všichni jsme nastoupili do vlaku, směr Lípa nad Dvornicemi. Tam všechny skupinky musely najít šifru, ve které jsme se dozvěděli, že máme jít na fotbalové hřiště. Tam nás čekala šifra 2, pro naši skupinku asi nejobtížnější z celého Výsadku.

Mozkové závity nám pracovaly, ale s holkami jsme asi hodinu a půl nemohly na nic přejít. Nakonec jsme to ale nevzdaly a přišly na správné řešení.

Po cestě jsme si vyzkoušely ještě mnoho dalších šifer, musely jsme loupežníkovi ukrást poklad a hlavně dojít až do neznámého cíle. Nebylo to vůbec jednoduché, ale všichni účastníci to zvládli a v 6 hodin ráno jsme konečně došli do cíle, do školy v Ludkovicích. Tam jsme v tlocvičce rozložili spacáky a karimatky, abychom se alespo trochu prospali. Doma jsme se vraceli sice stále unavení, ale se spoustou nových zážitků.

Na závěr patří velký dík organizátorům, kteří pro nás Výsadek připravili. A vy, kdo jste letos nebyli a váháte, tak určitě s námi vyrazte příště! ■

Jan a Ludvíková

Dobrovolnictví je naplněním lásky k bližnímu svému

V naší farnosti je mnoho lidí, kteří dobrovolně pomáhají při našem společném díle. O tom, co jsou to dobrovolníci, co je podstatou jejich ininity a kde je můžeme najít, jsem hovořil s paní Romanou Rochovanskou, která již 6 let pomáhá jako dobrovolnice v Charitě.

Co je to dobrovolnictví?

Dobrovolnictví vnímám jako ochotou člověka dát část svého času a síly ve prospěch nějaké organizace nebo člověka. Přitom si příjemcem pomoci by neměl být vázán žádnou právní ani jinou vazbou. Já osobně to vidím jako ininitu, při které volně svobodně pomáhám druhým bez jakéhokoli nároku na odměnu. Nečekám ani poděkování. Prostě dávám jen proto, že dávat chci.

Jak staré je dobrovolnictví, bylo u nás už dříve, nebo se objevilo až po návratu?

V naší zemi má idea dobrovolnictví poměrně hluboké kořeny, sahající až do 19. století, kdy na bázi dobrovolnosti vznikla řada vlasteneckých spolků. Známé spolky jako třeba Sokol, Mánes nebo Hlávkovu nadaci. Dobrovolnické hnutí se ale rozvíjelo i za první republiky, kdy vznikl například československý červený kříž. Po válce byl jeho vývoj přerušován a obnoven byl až po roce 1990.

Jaké podoby má u nás dobrovolnictví?

Je jich mnoho, od nejjednodušších forem, kterých si ani často nevšimneme, například když pomůžeme sousedovi s nákupem nebo slepici přejít silnici, přes dárcovství nebo vzájemnou občanskou výpomoc, která se široce rozvinula například v rámci občanských sdružení, klubů a organizací na pomoc znevýhodněným jako třeba člověk v tísně, projekt Pomozte dětem – známé kuchaře, napadá mě Den Země, spolky dobrovolných hasičů, spolky na opravu kultur-

ních nebo historických památek, nadace Duha, organizace vysílající dobrovolníky do zahraničí apod.

Kde najdeme dobrovolníky v Otrokovicích?

Řekla bych, že nejvíce koncentrace dobrovolníků tady byla při povodních, to si všichni ještě pamatujeme. Jinak to bude v mnoha organizacích pro děti a mládež, pro seniory, v církvích, v kultuře a umění, ve zdravotnictví, ve sportu a samozřejmě v sociálních službách, kam spadá i Charita.

A tam můžete právě vyjít. Člověk si snadno dokáže představit dobrovolné vedoucí sportovních a turistických oddílů nebo kroužků, ale jak můžete dobrovolníci v Charitě?

Příkladem je třeba trávení volného času s klienty přímo v zařízení, nebo jejich doprovod na procházky, nebo pochůzky po městě. V každém zařízení Charity to může být jinak.

Jak jste s dobrovolnictvím v Charitě začala?

Bylo to někdy v roce 2010, kdy jsem tam začala chodit za paní, která byla zdravotně postižená, zpočátku mobilní, posléze upoutaná na lůžko. Vyprávěly jsme si, vzpomínaly, listovaly fotoalbami, četla jsem jí z knih. Zároveň jsem docházela do denního centra, kde jsem klientům pomáhala s různými volnočasovými aktivitami.

Vzpomenete si, proč jste s tím začala, co bylo impulsem k vašemu rozhodnutí?

Jak už to bývá, zhruba tak se přichodem do tohoto roku člověk začne přemýšlet o svém životě, naplnění, smyslu. V té době jsem dávala mladší dceru do školky a zůstával mi nějaký volný čas. Nebo spíše nezaplacená mezera. Tak jsem se jí rozhodla právě tímto způsobem zaplnit.

Tak jak vy m že každý p íjít do Charity a za ít navšt vovat její klienty?

Zase tak úpln jednoduše to nejde. P edstavte si, že by n kdo zazvonil u vašich dve í a cht l dovnit s tím, že vám chce s n ím pomoci nebo si povídat. Asi se budete tvá it divn , že? Naše dobrovolníky sdružuje nadnárodní Maltézská pomoc, kde m žete nabídnout n jaké své dovednosti nebo p edstavu pomoci, a tam vám naopak eknou, jaké jsou možnosti uplatn ní. Když se pak lidé dohodnou nebo zkorigují vzájemn svoje p edstavy, uzav ou smlouvu, ve které je vy ešeno zaškolení, pravidelné supervize a také pojišt ní. A teprve pak m žete za ít navšt vovat lidi v Charit .

Docházíte tam po ád?

Ano, ale už to má trochu jinou formu než zpo átku, kdy jsem navšt vovala na pokojích seniorky. Do etla jsem se o reminiscen ních technikách, nastudovala metodiku a absolvovala jsem odborný kurz. Po domluvu s vedoucí Charitního domova jsme utvo ili skupinu, v které si povídáme o asech minulých, klienti se vrací do doby svého mládí, d tství, n kdy až do vzpomínek svých rodi . Tato innost podporuje pam a uv dom ní si své vlastní hodnoty. Mimo jiné skoro až sváte n vyplní odpole dne společn ým vzpomínáním a vzájemn ým poznáváním.

P ed asem jsme ve FOMu psali o otev ení reminiscen ní místnosti Charity. Ta asi s touto vaší inností souvisí.

Ano, nevyužívanou místnost knihovny jsme p em nili na obývací pokoj ve stylu 50. let, kdy si naši klienti poprvé za izovali svou domácnost. V n m dvakrát m sí n po ádáme reminiscen ní setkání, kterého se ú astní 10-12 osob. Pomocí dataprojektoru m žeme promítat dobové záznamy a dokumenty, m žeme se pono it jen do vzpomínek, nebo poslouchat swing, jazz a dechovku na starých deskách i na moderních médiích. Vzpomínání lidí spojuje a souasn íní jedine nými, protože ani jedna vzpomínka na tu samou událost není stejná.

Co vám tato innost a v bec dobrovolnictví dává?

M to nesmím t ší a obohacuje, když poslouchám, jak se žilo p ed 60 až 80 lety, jak moc se život prom nil. Dává mi to radost z p íjemn prožitých hodin, nové poznatky a také nadhled nad svými problémy. Dobrovolnictví je p ínosem nejen pro p íjemce pomoci, ale i pro dobrovolníka samotného. On do pomoci vkládá sám sebe, cítí to na vlastní k ži, a to mu m že p ínést nové p átelské vztahy, zkušenosti, dovednosti nebo dokonce i áste n ešení problému nezam stanosti. Obvykle si lidé myslí, že dobrovolnictví je ob , povinnost, šlechetný dar, ale pr zkumy ukazují, že nejvíce rozší enou motivací eských dobrovolník je p íjemné vypln ní volného asu a seberealizace.

Vy jste normáln zam staná a po práci d láte dobrovolníci. Kolik asu tomu v nujete?

To setkání mi zabere 2 hodiny každých 14 dn , ale k tomu ješt n kolik hodin p íprav.

V naší farnosti si dost lidí myslí, že když se uvolí k n jaké innosti, že to mají navždy. Jak je tomu u dobrovolník ?

Dobrovolnickou innost m žete samoz ejm kdykoli ukon it. Ale když za nete chodit k n jakému lov ku, vstoupíte mu do života, tak byste v n m m li n jakou chvíli vydržet. Když vztah brzy ukon íte, starší lov k znejistí, uzav e se a to bude zt žovat jeho kontakt s p ípadn ým dalším dobrovolníkem. Ale jsou p ípady, kdy si lidé vysloven nesednou, a pak je pot eba vztah ukon it. Nebo lov k podlehne vyho ení: chcete být užite ný, ale cítíte, že klientovi to už nic nep ínáší.

Jak probíhá u takového lov ka první setkání?

V mém p ípad tam byl ostych z obou stran, prost se setkaly dv cizí osoby a hledaly si cestu k sob . Mluvíly jsme tehdy o úpln b žných záležitostech, ale to je asi normální u kteréhokoliv prvního setkání.

Vzpomenete si na jaký p íklad, kdy jste návšt vy u klienta ukon ila? Jak t žké to pro vás bylo?

Já m la št stí, že jsem žádnou návšt vu nebo spolupráci nemusela ukon ovat. Docházela jsem za dv ma seniorkami na pokoj až do chvíle, kdy jim to p estal umož ovat zdravotní stav. I když, vzpomínám si, že jsem asi dvakrát návšt vu ukon ila, protože paní p i p ed ítání knihy usnula. To jsem pak odcházela s úsm vem, protože mi to p ipomenulo dceru, jak jsem ji uspávala s pohádkou. Snad se jí zdály podobn kouzelné sny.

Ídí vás n kdo p i vaší dobrovolnické innosti, dohlíží na vás n kdo?

Je to jednak vedoucí Charitního domova, která na nás ob as dohlíží, ale my dobrovolníci máme svá setkání, kam podle smlouvy musíme docházet. M la to být supervizní setkání s ú astí pov ených pracovník Maltézké pomoci, ale u nás je to spíše intervize – kolegiální sch zky, kde

si vym ůjeme zkušenosti.

Je dobrovolnictví v kov omezené?

Mohou se ho ú astnit i d ti. Já do Charity s d tmi chodím a mohu jim tak ukázat, že as se dá trávit i smyslupln ji než u po ítae nebo v obchodech. A také to, že sta í lidé jsou nesmírnou studnicí znalostí o minulosti, moudrosti a nahledu nad životem, a pokud jim budeme naslouchat, v t šina z nich si s radostí bude s námi povídat. Ráda bych pochválila d ti ze t etí t ídy v Malenovicích, které se se mnou neostýchají chodit na setkávání se seniory. Od m nou jim je t eba to, že od nich slyší o Ba ovi, o kterém se u ili ve škole, nebo že je nau ili plést pomlázky z osmi proutk . D ti se také zapojily do T íkrálové sbírky a za tento as bych jim cht la pod kovat.

Co k dobrovolnictví najdeme v Bibli?

Myslím, že je to sama podstata lásky k bližnímu svému. Zkusme ji naplnit. Ne- p emyšlejme dlouho. Prost to zkusme. ■

Jak se stát dobrovolníkem Charity?

Krom jednorázových krátkodobých akcí typu mytí oken Charitního domova aj. máme nevj tší zájem o dlouhodobou spolupráci. Protože každý dobrovolník musí být podle zákona odborn prošolen, je t eba, aby jeho aktivity zast ešovala n která z akreditovaných dobrovolnických organizací, kterými jsou v Otrokovicích zejména Maltézká pomoc nebo ADRA. Tyto organizace zajiš ují pojišt ní, supervizní vedení a další podp rné innosti. Vzhledem k provozu našich služeb a s ohledem na aktuální naše možnosti a pot eby, kontaktujte nejprve vedoucí(ho) dané sociální služby nebo Mgr. Vl ka. Za vaše dobrovolnické hodiny jsme vám jménem našich klient velmi vd ni. ■

Mgr. Ji í Vl ek, zástupce editel

FARNÍ OB ASNÍK

Vychází p i p íležitosti církevních svátk . Zodpovídá ímskokatolický farní ú ad. Ur eno pro vnit ní pot ebu. Neprodejné! Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení text . Redak ní rada: P. Mgr. Josef Zelinka, Pavel Ludvík, Pavel Rafaja. Adresa redakce: Nám. 3. kv tna 166, 765 02 Otrokovice, tel. 577 922 337. E-mail: obcasnik@volny.cz, <http://www.farnost.otrokovice.cz>
Uzáv rka dalšího ísla: 16.8.2015 Vydání dalšího ísla: 30.8.2015